

Myötätunto (itseä kohtaan)

Terve, täällä Joonas Vapaavuori Oulusta. Olen täällä pappina Oulujoen seurakunnassa ja asun vaimoni Hannan ja 2,5-vuotiaan Akselin kanssa Raksilassa, lähellä Oulun rautatieasemaa. Mukava olla seuroissa pitkästä aikaa.

Laskiaisena laskeudutaan, toisaalta pulkkamäkeä pitkin, toisaalta laskeudutaan paastoon, aletaan siis valmistella itseä pääsiäistä varten. Monesti sen ajatellaan tarkoittavan luopumista jostakin, ja samalla tilan raivaamista jotakin tärkeämpää varten, Kristusta varten tässä tapauksessa.

Itsetutkiskelun aikaa siis. Itsetutkiskelu, se on vissiin heränneelle tuttua puuhaa, sillä parannusta on aina tarkoitus tehdä ennen kaikkea omista synneistä, ei kaverin synneistä.

Minulla on aika ajoin, erilaisissa tilanteissa, ollut taipumusta siihen, että pidän muita ihmisiä parempina kuin itseäni. Että vaikka olenkin ihan ok, niin muut ovat kuitenkin vähän parempia tyyppejä. Tämä on ehkä sellainen maailmallinen versio uskomuksesta, jonka olen jonkun kerran kuullut körttiläisestä suusta — että uskotaan kyllä Jumalan pelastavan toisia ihmisiä, mutta että oma pelastus tuntuu epätodennäköiseltä. Tämä taas on ollut minun mielestäni outo ajatus; kyllähän Jumala kai pelastaa ne surkeimmat tapaukset ensimmäisinä. Mistä se johtuu, että saatamme joskus ajatella niin huonoa itsestämme ja nostamme muita jalustalle? Vai onko se vain kristillistä? Yksi syy siihen voisi olla, että tunnemme itsemme niin perin pohjin, ja toisista ihmisistä me näemme lopulta vain pienen siivun. Silloin voi käydä niin, että tulee maalanneeksi itsestään turhankin synkeän kuvan muihin verrattuna.

Minulle on ollut useammankin kerran apua siitä, että olen yrittänyt olla myötätuntoinen itseäni kohtaan. Olen yrittänyt katsella hyväntahtoisesti ja välillä vähän huvittuneestikin omia pyöriskelyjäni. Minun mielestäni tällaiseen itserakkauteen löytyy ihan hyvät raamatullisetkin perusteet: ”Rakasta lähimmäistäsi, niin kuin itseäsi”, sanotaan Matteuksen evankeliumissa. Lähimmäistä tulee rakastaa, mutta ei pidä unohtaa sitä toistakaan, omaa itseä. Niinpä tässä paastoon lasketellessa tahtoisin sanoa sinulle siellä seurapenkissä, ja samalla itselleni: älä jää kiinni omiin vikoihisi. Tee toki parannusta omista synneistäsi, mutta älä jää niihin piehtaroimaan. Älä unohda myötätuntoa, kun tutkistelet itseäsi. Jää Herran rauhaan.